

HORIA LOVINESCU

24 de ore ale scenei

Dacă nu mă înșeală amintirea, e vorba de a X-a sărbătorire a „Zilei Mondiale a Teatrului”. Doamne, cum trece vremea ! Țin minte că la prima solemnitate de acest fel mi s-a cerut mie să vorbesc. Festivitatea a avut loc în sala Teatrului „Nottara”. În prezidiu era Vraca, era...

Nu bănuiam, atunci, că scena de pe care îmi țineam cuvîntarea va deveni pentru mine a doua casă și obiectul principal al dragostei, amărăciunilor și bucuriilor mele publice.

Dar dacă trecerea timpului este neplăcută pentru indivizi, e reconfortant să vezi că ea consacră instituții, sau măcar intenții, sau măcar simboluri.

„Ziua Mondială a Teatrului” a început să aibă tradiție. Desul de viguroasă pentru ca timp de 24 de ore, pentru toți oamenii scenei de pe tot globul, de la autor la actor și regizor, de la recuziter și mașinist pînă la un anumit public, toate disputele să înceteze și să se facă liniște în lumea atît de înșelătoare, de versatilă, de năbădăioasă și atît de superb adevărată, a iluzioniștilor și comedianților. Față de alte categorii de artiști, omul de teatru are imensa libertate de a se declara deschis „simulant”. E în atitudinea lui și cinism și sfidare și modestie și orgoliu și devoțiune aproape fanatică pentru o cauză inefabilă.

Habar n-am cum va arăta peste cinci, zece sau 20 de ani arta teatrală, și pentru că nu afișez un optimism și certitudini convenționale, am ajuns să-mi creez o reputație de Casandră. De fapt, atitudinea mea înseamnă doar melancolia mea de om de teatru ce ține de o anumită epocă, și nu condamnarea „magnificei iluzii”, a jocului de oglinzi de care omenirea nu se va lipsi niciodată.

Iubitori ai Teatrului, să păstrăm o clipă de tăcere! În această zi, de la Coasta de Fildeș pînă la Stockholm, de la Tokio la Paris, de la Moscova la San Francisco, comedianții își simt cotul alături, cu măștile căzute, cu convingerea deodată gravă, că fără arta pe care o servesc, lumea ar fi mai obscură și oamenii mai cenușii, și viața mai plată.

Vrăjitorilor! Știa sfînta biserică ce făcea, atunci cînd nu vă admitea îngroparea în cimitirele bine-credincioșilor. Servitorii iluziei au parte de alte locuri de veci.

